

קשר עם כוח-החיים

[Contact with the Life Force]

שלום ידידי היקרים ביותר. ברכות לכולכם, הנמצאים והנעדרים. מבורכים המאמצים שאתם משקיעים בנתיב, עכשיו ובעתיד. שנת העבודה החולפת היתה אחת השנים המכריעות ביותר בנתיב עבור רוב ידידי באופן אישי, ולקבוצה הזו בכללותה, ורבים מכם מודעים היטב לעובדה זו. אם כן, מי ייתן והשבועות הבאים יהיו, עבור כולכם, זמן לביסוס [קונסולידציה] עבודת העבר והכנה לעבודת העתיד בנתיבכם הפנימי לשחרור.

בהרצאה הערב ברצוני לדון פעם נוספת בכוח-החיים. כידוע לכם, בכל פעם שאני דן בנושא שכבר טיפלתי בו בעבר, הדבר נעשה ברמה עמוקה יותר, ואפשר לתת לכם יותר חומר כיוון שאתם מסוגלים לספוג אותו טוב יותר ולהפיק ממנו תועלת רבה יותר; יש לו יותר משמעות מיידית עבורכם. מה שאמרתי אז על הנושא היה רק תיאוריה יפה מבחינתכם, אבל רבים מכם מסוגלים היום לראות שזו אינה רק תיאוריה בלבד או עיקרון פילוסופי מופשט: זהו מפתח כיצד ניתן לחיות את החיים באמת.

הבה נחזור ונסכם היבטים מסוימים של כוח-החיים. כוח-החיים הוא אינטליגנטי מאוד. האינטליגנציה שלו היא תמיד זמינה, תמיד נוכחת ומוכנה ליישום, לא רק בנושאים גדולים וחשובים; אינטליגנציית-העל הזו "מואילה" לבטא את עצמה גם בנושאים לא חשובים כביכול אם היא נקראת לעשות זאת. היא אינה מבדילה בין נושאים חשובים או לא חשובים, גדולים או קטנים. היא ממלאת את הכל כאשר היא מורשית לעשות זאת. אחד ההיבטים הבולטים ביותר בה הוא שאין בה שום קונפליקט. המיינד האנושי המוגבל ניצב לעתים קרובות מול חלופות שבהן דבר כלשהו הוא טוב מצד אחד אבל גרוע מצד אחר; מיטיב עם אדם אחד אך בלתי מיטיב לאחר. כאשר זהו המקרה, אתם לא נמצאים באמת; אתם מופרדים מאותו היבט בכוח-החיים שיכול לתת לכם גישה אל האינטליגנציה העצומה שאינה יודעת על חיסרון כלשהו בשום דרך או למישהו מהקשורים לדבר: היא נכונה וצודקת [deeply right] מכל נקודת מבט שהיא. עצתה לא מותירה בכם שום צל של ספק או הרגשת אי-נוחות; במקום זאת, היא נותנת לכם את הידיעה השלווה שהכול כשורה ומגבירה את תחושת הביטחון שלכם לגבי עצמכם והחיים. אינטליגנציה עצומה זו זמינה לכל דאגה וחשש שלכם, ולו הקטנים ביותר. היא מוכנה להגיב תמיד אם אתם בוחרים לבקש את שירותה. היא לעולם לא כופה את עצמה עליכם, אבל היא שם, עומדת הכן לשירותכם. הקשר איתה תלוי בכם. כל מה שנחוץ לה הוא המודעות שלכם לקיומה ורצונכם לעשות בה שימוש תוך ניסוח מתומצת של השאלות והמטרות שלכם. כאשר מטרות אלה מעורפלות ועמומות, כאשר אתם אבודים בערפל הבלבול, כוח-החיים אינו יכול לחזור אליכם. המאמץ להגיע לניסוח בהיר ולמודעות מדויקת לבעיות שלכם, לבלבול, למניעים המפוצלים ולמגבלות שלכם הוא הכרחי, כמו גם להושיט יד אל כוח-החיים ולבקש את עזרתו. נתיב ההתמרה מכין אתכם לכך במפורש.

אפילו כשאתם מאמינים בעיקרון הזה, אתם לעתים קרובות תחת הרושם השגוי שקודם כל עליכם להגיע לשלב מסוים בהתפתחות שלכם, לפתור את הקונפליקטים שלכם ולרכוש ידע רוחני רב בטרם תוכלו להיות בקשר עם כוח-החיים. אתם חושבים שמחר או בשנה הבאה הוא ינחת עליכם, כמו מתנה משמים שסופסוף הרווחתם. התפיסה הזו היא שגויה לחלוטין. אינכם צריכים להיות מושלמים כדי להיות מכווננים לכוח-החיים. הדבר יכול להתרחש ברגע זה, בתנאי שאתם מנקים את הבלבול מן הרגשות, המחשבות ומצבי הרוח שלכם. אין אפילו צורך להבהיר את הקונספציות המבלבלות: כל שנחוץ לכם הוא לתפוס שאתם מבלבלים, להושיט יד אל האינטליגנציה הגדולה-יותר ולהיעזר בה. אם אתם חיים בעכשיו, אתם נמצאים בהרמוניה עם [you are in tune with] כוח-החיים. אם העכשיו שלכם הוא בלבול, דיכאון וקיפאון, אבל אתם מתמודדים עם הרגשות האלה במלואם, מנסחים את קיומם ללא שמץ התחמקות – תוך הכרה בכך שעצם הנוכחות של רגשות מסוגם מצביע על טעות – ובוד בבד אתם מייחלים שהאמת תתגלה בתוכם – הרגשות השליליים מתמוססים והאמת מתחילה להיכנס. להיות בהרמוניה עם כוח-החיים פירושו להיות בקשר עם אלוהים, שפירושו לחיות בעכשיו. הדבר יכול להתרחש רק כאשר אתם בקשר עם עצמכם, שכן אתם והעכשיו המידי הם אחד – האתם שברגע הזה, שעשוי להיות שונה מן האתם שברגע הבא; שכן אינכם יצור שטוח וחד-מימדי אלא דינאמי ורב-מימדי. אתם מורכבים מאינסוף אפשרויות ושינויים בהשקפה, בעמדות, ברגשות ובמחשבות. נטייתכם לאבן תוצאה נעימה משום שהדבר נראה כמו פיתרון פשוט, ביטוח כנגד עתיד לא בטוח, גורמת לכם לסלף את האמת; היא גורמת לכם לעצור את עצמכם [hold back].

ככל שאתם מודעים יותר לכל הרמות הנסתרות בהווייתכם, כך אתם נמצאים יותר בקשר עם עצמכם ועומדים יותר ברשות עצמכם, כלומר אתם מסוגלים לחיות יותר בעכשיו, שכן חדלתם מן הצורך לברוח ממה שיש; כתוצאה מכך, אתם נמצאים יותר בקשר עם כוח-החיים. היות שאתם בקשר עם עצמכם, אתם רוכשים הבנה רבה יותר לסיבות הפנימיות ולתוצאות החיצוניות בחייכם האישיים, ואתם יכולים להבין איך העיקרון הזה חל על החיים בכללותם. ככל שהדבר מובן יותר, כך נרכש ביטחון [security] רב יותר וכך יש לכם שליטה אמיתית יותר בגורלכם [fate]. אתם יודעים אז שאתם בטוחים [safe] ולעולם לא תלויים במשהו שמעבר ליכולת הקיבול שלכם. ההרגשה התוססת שאתם חיים את החיים במלואם, בשלווה מעוררת, ממלאת אתכם גם כשאתם חווים עדיין מצב רוח שלילי – חרדה, דיכאון, חוסר-חיוניות או מה שלא יהיה.

נראה כאילו שתי רמות בהווייתכם מתחילות להיפגש דרך השאיפה שלכם אל האמת העכשווית והחיפוש אחר האמת הגדולה-יותר של כוח-החיים. אט-אט אתם נעשים מודעים-יותר לסיבות למצבי הרוח השליליים שלכם. אתם שוכחים פחות ופחות שהתשובה וההסבר קיימים בתוכם. אתם עומדים על עובדה זו, מבקשים הבנה ועזרה לתקן קונספציות שגויות – לא מחכים למחר שיעשה זאת עבורכם, אלא עושים זאת עכשיו בעצמכם, בכך שאתם מאפשרים לאינטליגנציה האינסופית להתגלות בתוכם. כל אשמה זעירה ביותר על כך שאינכם מפותחים יותר עדיין, כל שיפוט עצמי על כך שכבר לא אמורים להיות לכם רגשות שליליים, גורמים לכם להיאבק בעכשיו, דבר שגורם לקשר עם העצמי, ולפיכך עם אלוהים, להיות בלתי אפשרי.

העמדה הזו, להכיר בכך שאתם נמצאים באשליה ברגע זה, כוללת הרבה איכויות ותנועות נשמה שהכרחיות להרמוניה שלכם עם כוח- החיים. היא מצביעה על ענווה ועל הערכה-עצמית נכונה. פירושה שאתם יכולים להפסיק להיאבק, משום שאתם נלחמים באשליה – לחימה מן הסוג הנכון – במקום להילחם באשליה באמצעות אשליה, דבר שלא יכול להצליח. יש להיאבק באשליה באמצעות מציאות, גם אם המציאות הנוכחית שלכם היא אשליה. הכרה ברורה בעובדה זו היא אם כן מציאות; הכחשת האשליה שלכם היא אשליה נוספת. עבודת העימות-העצמי מובילה בהדרגה לעמדה זו. אם אתם עושים עוד צעד נוסף ומצהירים שאתם רוצים שכוח-החיים יהיה נוכח איתכם לנצח, שתבונתו הגדולה הרבה-יותר תיטול פיקוד, לא תהיו יותר חסרי אונים ואבודים. כוח-החיים התוסס יזרום דרככם – לא רק ברגעים נדירים, אלא כבן לוויה קבוע יותר ויותר. זו תהיה דרככם לחיות ולהיות. אתם וכוח-החיים תהיו אחד ובלתי נפרדים. הדבר היפה בבריאה הוא שהמציאות היא אושר. זהו אושר קל; הוא לא כרוך במאבק. הטרגדיה של בני אדם היא שהם נאבקים קשות באושר באמצעות פחד מן האמת והיאחזות בתפיסות שגויות. שחרור כתוצאה מנתיב ההתמרה, השלת האזיקים הכובלים אתכם – מהי המשמעות של המילים האלה? אם ההתייצבות מול האמת והמציאות היתה הדבר הקשה – וברור שאתם משוכנעים בכך באופן לא מודע – אם היה נכון, למשל, שאחריות-עצמית ובגרות מכאיבות יותר מעמדת הילד שעליה אתם מגינים בפראות כה רבה, אזי פריצת דרך בנתיב זה, לעמוד ברשות עצמכם, לא היתה מעניקה הרגשה של שחרור משמח, אלא של כניסה לכלא.

אם ההתנגדויות של אדם, זרמי-הלא [no-currents] שלו, היו קיימים כדי למנוע משהו לא נעים, הם היו מובנים ומוצדקים. אבל הטרגדיה היא בכך שלעתים קרובות אדם נאבק בכל כוחו נגד דברים שהופכים את החיים לקלים ושמחים יותר, נעימים ובטוחים [safe] יותר. אולם אנשים מאמינים בהפך מזה, מתנהגים כאילו עבודת הנתיב מצפה מהם לקחת על עצמם מבצע שעלול להביא למותם, וקשה מאוד לחלץ אותם מן ההתנגדויות. זוהי האירוניה העצובה. הם עיוורים כל כך עד שנדמה להם כי יתרונם הוא אסונם ואסונם הוא ביטחונם [safety]. פעם נוספת: אם האמת והמציאות האלוהיות לא היו כול-טובות, שמחות ומועילות, רבים מידידי לא היו חווים שחרור והקלה בעקבות פריצת-דרך, בעקבות ההתגברות על התנגדות. חשוב להרהר בעובדה זו, כי זו ההוכחה שאין סיבה לפחד בעולמו של אלוהים, אין סיבה לפחד להרשות להתפתחות האורגנית שלכם להימשך, בלי לעצור אותה באופן מלאכותי. ההתקדמות שרובכם כבר עברתם מספיקה כדי לדעת שהדבר שאתם משאירים מאחור הוא קושי בלתי נחוץ, ושהצמיחה לעברה אתם נעים, דרך החיים החדשה שאתם מאמצים, היא הרבה יותר קלה מאשר הדבר שאתם נאחזים בו חזק כל כך.

בכל פעם שאתם מודעים להתנגדות ויכולים להצביע במדויק על התפיסות השגויות והבלבולים שלכם, כבר זכיתם, כיוון שיש לכם כלים ואתם יכולים להיות בטוחים שהם יעבדו – אתם יודעים זאת מניסיון העבר. ברגע שאתם יודעים שאתם מבלבלים אתם יכולים לפגוש את הבלבול. זה מה שנקרא לחיות בעכשיו. אבל כשהבלבול אינו מודע, כאשר ניתן להכחיש אותו ולייחס רגשות לא-נעימים לגורמים אחרים שלא קשורים אליכם כלל, אינכם יודעים שזו אשליה אפילו, ואינכם יכולים לעשות דבר לחיסולה. במצב זה אתם נלחמים נגד חיים מאושרים-יותר, קלים-יותר ומלאים יותר ונאחזים בקושי לא נחוץ. המסקנות הלא-מודעות של אנשים טוענות שלצמח זה לרעתם ולהישאר במצב סטטי זה לטובתם. חוסר הבנה מהותי זה לגבי החיים גורם כאב עצום. ללא הבדיה הזו, חסרת ההיגיון והטעם, ניתן היה להימנע מסבל רב. גברים ונשים היו חיים חיים תוססים בעכשיו המידי; בכל פעם שזהו המקרה, יש שלום, ובד בבד יש חיוניות; יש עירור ויש שלוה.

כפי שציניתי בעבר, המאבק באמת גורם לקונספציות להתפצל. בני אדם רואים את החיים כדבר מעורר, אך הם מרגישים שעליהם לשלם עבור העירור הזה באמצעות ויתור על השקט הנפשי שלהם. אם הם רוצים שלום ושלוה, הם מרגישים שעליהם להקריב את החיים הדינאמיים והמעוררים שלהם, שעליהם להתנוון ולהתבודד. חלופות כוזבות אלה מובילות לבחירה שגויה, שכן כל מה שנבחר מבוסס על הנחות שגויות. השכנוע הפנימי בכך שעליכם להסתדר בלי אחד מהיבטי החיים שכל אינדיבידואל אמור ליהנות ממנו – או שלום ושלוה או חיוניות ועניין – יקפח אתכם שלא לצורך מאחד משני היבטים אלה של כוח-החיים. מתוך שכנוע פנימי זה, אנשים מתנים את עצמם כך שבכל פעם שהם מרגישים עירור נרשמת אצלם חרדה, ובכל פעם שהם שרויים בשלום הם מרגישים שיעמום. ברגע שאתם מודעים לכך שאתם בשגיאה, שהדבר לא חייב להיות כך והוא כך רק בגלל השכנועים הפנימיים השגויים שלכם, אתם מתייצבים מול העכשיו במלואו, העכשיו שלכם עצמכם; ועכשיו אתם עשויים לגלות היבטים נוספים האחראים למסקנות השגויות שמנתקות אתכם מכוח-החיים. ככל שאתם מבינים שכוח-החיים משלב שני ניגודים לכאורה ומתחילים להושיט יד לאפשרות ליהנות משני היבטים המבטיחים [favorable], תתחילו לחוות את האמת שלפיה כל דבר טוב הוא אפשרי אם אתם מרשים לעצמכם לחוות אותו ומסירים את המגבלות השגויות שלכם.

מלבד הדימויים האישיים והתפיסות השגויות, קיימות אי-הבנות דומות לרוב, ואלה מונעות מבני אדם לחוות את האושר העילאי, את החיוניות ואת השלום שבכוח-החיים. לעתים כה קרובות, בייחוד האמיתות הרוחניות הגדולות נראות כסותרות. אם אתם מנסחים בלבולים מן הסוג הזה כבר התגברתם עליהם, משום שהפעלתם את הרצון להגיע לראייה בהירה, בכך שהכרתם בבלבול הנוכחי שלכם. ההתבהרות כבר בדרך והיא תמלא את הווייתכם בקרוב. אולם לעתים קרובות מדי אדם לא מודע לבלבולים הרדומים, הרוחשים שמכרסמים בו, ולא לסתירות-לכאורה.

הבה נדון עתה בכמה מן הסתירות-לכאורה אשר מונעות מכם להיות בקשר עם כוח-החיים, ולפיכך מונעות אושר. אי-הבנה עמוקה אצל אנשים רבים נובעת מן העובדה שכל תורות האמת מניחות שהרצון החופשי הוא האחראי לגורל האדם. דתות ופילוסופיות שונות מביעות עובדה זו במילים שונות, אך כל זה מסתכם באותו הדבר. גם הפסיכולוגיה מדברת על הצורך בממשל-עצמי [self-government] ובאחריות-עצמית. בד בבד, תורות רוחניות טוענות שבני אדם, באמצעות העצמי הקטן שלהם, המיינד הקטן שלהם, אינם יכולים להצליח בלי לבקש הדרכה והארה מן האינטליגנציה הגדולה-יותר. זו סתירה לכאורה, אבל רק כל עוד תחומי-בעיה בסיסיים נותרים ללא הכרה ולפיכך ללא שינוי.

כל עוד אתם נאבקים כדי לא לעמוד על הרגליים שלכם עצמכם, אתם תיצמדו לסמכות [אוטוריטה] שמחוץ לעצמכם ותסמכו על אלוהים חיצוני למלא את מקומו של הורה נדיב-לב, תוך הדיפת הצורך באחריות-עצמית. במקביל, כל עוד אתם זקוקים לסמכות כזו, אינכם יכולים שלא להיות מאוכזבים ולמרוד בה. במרד זה, אתם דוחים לעתים קרובות את הרעיון שאינטליגנציה גדולה-יותר משלכם יכולה להדריך אתכם. אתם פוחדים לוותר על הרצון העצמי הקטן ואנוכיותו, לא מפקידים את עצמכם בידי הכוח העצום שעומד לרשותכם. הסטיות, הבורויות [ignorances] והתפיסות השגויות האלה, ההתעקשות על דרך חיים ילדותית, כל אלה יוצרים את הסתירות.

ברגע שאתם מוותרים על ההתנגדות, שתי סתירות-לכאורה מתאחדות לכלל אמת אחת שלמה: באמצעות נטילת אחריות-עצמית, באמצעות התפיסה שאתם לבדכם יוצרים את גורלכם, באמצעות הבנת הסיבות והתוצאות בחיכם, אתם שואפים להארה בצורה פעילה דרך האינטליגנציה הגדולה-יותר הקיימת בתוכם. אתם מניחים בצד את המיינד הקטן – לא מתוך עיוורון, אלא על מנת להניח למיינד הגדול-יותר לבוא לידי ביטוי. אין זה אומר שאתם פוטרם את עצמכם מאחריות-עצמית, אלא שאתם האחראים לפתיחת הדלת, לא בפני אל חיצוני – בפני אדם אחר כביכול – שאמור ליטול מכם את נטל הברות, אלא בפני העצמי הגדול-יותר אשר מהווה חלק אינטגרלי מאישיותכם הנפשית [psychic personality]. עצמי זה מנוע מלהתבטא כל עוד קיים בלבול, אך עם הפצעת המודעות, העצמי הגדול-יותר מתחיל למלא את התודעה באמת שלו ובכוחו עד שהאינטגרציה נשלמת וכבר אין יותר רמות שונות של תפקוד. או אז אחריות-עצמית בוגרת והפקדת עצמכם בידי אלוהים, לבקש את עזרתו, הופכים לדבר אחד.

ללא מודעות נדמה שאין צורך לרצות למשול בעצמכם על מנת לתת לאלוהים למשול בחיכם. מתוך מודעות, לעומת זאת, ממשל-עצמי ונשיאה באחריות למעשיו, מחשבותיו ורגשותיו של אדם נראים כתנאי מוקדם לביטוי האינטליגנציה הגדולה-יותר. הרצון העצמי הקטן עומד בדרכה של אחריות-עצמית בוגרת, ותכופות יש לוותר עליו כדי שאדם יוכל ליטול על עצמו ממשל-עצמי ראוי. אותו הדבר חל על רצון האל וממשל-עצמי. ממשל-עצמי אין פירושו רצון עצמי. כאשר הרצון העצמי החמדן והילדותי נכנע, ממשל-עצמי והפקדת עצמכם בידי האינטליגנציה הקוסמית הופכים לתלויים-הדדית במקום לסותרים-הדדית [mutually exclusive]. אחריות-עצמית וממשל-עצמי אין פירושה הערכת-יתר יהירה של העצמי הקטן. למעשה, בהדרגה העצמי הגדול-יותר נוטל לידי את כל הפיקוד. זו האינטגרציה עליה אנו מדברים בנתיב זה.

אם אלוהים מבוקש בתור תחליף לאחריות-עצמית בוגרת ולנשיאה באחריות, קשר אמיתי עם כוח-החיים לא יכול להתקיים בשום אופן. כאשר אתם רוצים שסמכות חיצונית תחליף אתכם, אזי כל היכולות שלכם משותקות. המיינד הקטן, על רצונו החיצוני המיידי, הוא שחייב לעשות את הצעד הראשון לפתיחת הרצון הפנימי ליצור קשר עם המיינד הגדול-יותר. הרצון החיצוני הוא אשר מספק את התנופה [מומנטום] ההתחלתית לפתיחת הדלת אל -, והפיכה לחלק מן הכוח העצום והבלתי מוגבל שמאפשר לכם בהדרגה להיות מאסטר-חיים אמיתי, בעוד הקונספציות המפוצלות מתחילות להתאחות באמצעות ההבנה המורחבת שלכם.

תורות רוחניות טוענות שאתם אמורים להיות מאושרים, שאלוהים רוצה שבני האדם יחיו בשמחה. בד בבד, נתיב כגון זה מלמד שאין לחפש את אלוהים לצורך חיזוק הרצון הילדותי בקסמים, וגם לא לעידוד החמדנות – הילדותית באותה המידה – לקבל כל דבר שהאדם רוצה כאשר הוא רוצה זאת, או לשקוע בחשיבה אשלייתית [wishful thinking] של ילד שאינו מסוגל לוותר על רצונו באוטופיה. מדוע אם כך אנו שוקדים כל כך לצמוח ולצאת מן המצב הילדותי הזה, כאשר באותה הנשימה נאמר לכם שאלוהים מעוניין באושרכם? האם זו לא סתירה נוספת? גם הילד החמדן רוצה אושר, וכוחו העצום של כוח-החיים אמור לגרום לכל הדברים להיות אפשריים. האם הכוח הבלתי מוגבל הזה לא עומד בסתירה למטרת נתיב זה החוזר שוב ושוב על הצורך לוותר על הרצון בקסמים? בין אם אתם מודעים לבלבולים האלה או לא, לעתים קרובות הם קיימים וחשוב להעלותם אל פני השטח.

ובכן, הבה נשקול מדוע מוטל עליכם להשתחרר מן הרצון הילדותי בקסמים, ומדוע עליכם להיות מסוגלים לקבל את אומללותכם מתוצרת-עצמית במקום להירתע ממנה. הבה נבחן גם מדוע נכון לומר, באותה המידה, שכל הזכויות והאפשרויות לאושר נמצאות בידי האדם. אתם מבינים ידידי, הרצון בקסמים מייצג את המשאלה של אדם להימנע מתוצאות מעשיו; רצון זה מתכחש לאחריות-העצמית של האדם, לשחרורו ולשליטתו בגורלו, ולפיכך מוציא מכלל אפשרות את האושר [הכרוך ב]להיות בתוך כוח-החיים. אתם דורשים בחמדנות אושר על מנת להשיג את מבוקשכם ולהימנע מהכחדתם הדמיונית של הדימויים והתפיסות השגויות שטיפחתם. עכשיו, פחדים אלה מבוססים על רעיונות שגויים, והאדם חייב לגלות על עצמו שהרעיונות הללו הם שגויים. האדם חייב ללמוד כי בסופו של דבר הוא לא נכחד, גם לא לנוכח האירוע המפחיד ביותר. האומללות לעולם לא נגרמת מן האירוע המפחיד עצמו, אלא רק מן העמדה של האדם. כל עוד האדם כבול לרעיון השגוי שאירוע חיצוני – בין אם דחייה, ביקורת או אובדן – יכול לגרום סבל, האדם נמצא באשליה. סתירה לכאורה זו תפצל קונספט. כאשר אדם תופס שפחדיו אינם מבוססים, שהאיום לא נעוץ באירוע עצמו אלא בעמדתו כלפי האירוע, האדם לומד להרפות מזרמים לחוצים ולוותר על רצונו העצמי ועל הכורח להשיג סיפוק [גרטיפיקציה], תוך שהוא מודע לחלוטין לזכותו להיות מאושר ולשאוף בשקט להגשמה בכל רמות החיים.

בטרם נמשיך הלאה, האם יש שאלות בנקודה זו?

שאלה: אם קורה משהו נורא, נאמר מוות של אדם יקר, איך יכולה שלא להיות אומללות?

תשובה: כאן נעוצה אי הבנה חשובה ביותר. רק משום שאתם מרגישים שאתם לא אמורים להיות אומללים, אתם נאבקים להתרחק מן העכשיו, ולפיכך מעצמכם, ולפיכך מכל קשר עם כוח-החיים. העמדה שלכם היא או כזו של ילד חמדן המתעקש על רצונו-העצמי ודורש את מילוי תשוקותיו, ופוחד מהיפוכו, או שאתם מחזיקים ברעיון השגוי שלפיו אדם מפותח רוחנית אמור להיות מפותח עד כדי כך שהוא או היא כבר לא אומללים יותר לעולם, כבר לא נבוכים או מודאגים [puzzled or upset] לעולם. תכופות אתם נושאים בתוכם שילוב [קומבינציה] של שני ההיבטים האלה, שכן אי-הבנת הרוחניות היא תוצר של ילד חמדן, פוחד, חלש ותלוי. ככל שהאדם מוכן-פחות לאבד, או לוותר עם צריך, כך הוא או היא מוחלשים-יותר ותלויים-יותר בנסיבות שמחוץ לשליטתם. אדם מסוגם מתעקש יותר ויותר שאירוע חיצוני כלשהו ימנע את בוא הקטסטרופה שעומדת להשיגו, כפי שהוא מאמין בטעות. לפיכך, המאבק במה שיש עכשיו מייצר אומללות גדולה יותר מאשר האירוע עצמו. אם כל ההיבטים הלא-בריאים האלה לא היו קיימים, האדם היה חי את הכאב וצומח ממנו. ככל שהאדם לומד לעשות זאת באותו הרגע, כך מתמזגים הניגודים-לכאורה מהר יותר וכך חוויית הרגע הכואב במלואו ותהפוך לאושר. האדם מושיט כף יד אל מעבר לאשליית הניגודים. אם אתם מודים בשקט, "עכשיו אני אומלל, אבל באותו הזמן אני יודע שבאומללות הזו, בדרך כלשהי, אני לא ממש נמצא באמת", אזי אתם נכנסים [למצב של] שלום. כן, אתם אומללים כרגע בגלל אובדן או הפרעה. אף על פי כן, השלום נכנס אליכם כאשר אתם מכירים ברגשות שלכם במלואם ועומדים על העובדה שחלק מן הרגשות האלה הם תוצאה של אשליה, אף כי אינכם יכולים עדיין לשנות את האשליה.

התשוקה לשנות מאשליה לאמת, בעוד אתם מכירים בכל הרגשות השליליים שלכם – תוצאת האשליה – תגרום לכם להפסיק לברוח ולהיאבק במה שיש. בהדרגה תעלה הבנה חדשה מן הפינות העמוקות ביותר בנשמתכם שנעשות נגישות דרך תשוקתכם להתחבר לאמת האלוהית, לכוח-החיים שבכם. ככל שאתם מתמלאים-יותר בשלום ובתובנה חדשה וחיונית, כך האומללות והאושר הופכים לאחד. היות שאתם חדלים להיאבק בעכשיו, אתם נמצאים בעכשיו. בהדרגה אתם חווים שהעמדה שלכם כלפי אירוע היא גורמת אושר או אומללות, לעולם לא האירוע עצמו. תגלית זו משחררת ומפיחה כוח וביטחון; היא יוצרת את הקשר שלכם עם כוח-החיים.

תפיסה שגויה מהותית ונפוצה מאוד בנפש [פסיכה] האנושית אומרת שהאומללות היא מעלה. כדי לתקן זאת, אני מייעץ את המדיטציה הבאה: "האושר שלי לא יכול בשום אופן לגרוע מאושרם של אחרים. האומללות שלי לעומת זאת מוסיפה לאומללות שלהם". מדיטציה זו תסייע לכם לפתח זרם-כך מלא וחזק לטובת האושר שלכם. לעתים קרובות קשה מאוד לבני אדם להבין שכאשר הם מאמינים שהם ניצבים מול חלופות שבהן דבר אחד נראה טוב ודבר אחר רע, או כשהם רואים אדם אחד מרוויח והאחר ניזוק, זהו לא המצב. בכל פעם שאתם נלכדים בדילמה כזו אתם יכולים להיות בטוחים שהסתבתם בתפיסה שגויה.

בכל פעם שאתם נמצאים באמת ידידי, לא יכולה להיות החלטה שהיא טובה מצד אחד וגרועה מצד אחר. היא חייבת להיות טובה מכל הכיוונים, לכל הנוגעים בדבר. כזהו הצדק [rightness] של האמת האלוהית, זהו הפלא והיופי שבכך. כאשר אתם מבינים זאת באמת וניצבים מול החלטות אבל אינכם יכולים לראות כיצד להגיע לצדק הזה, אתם יכולים לבקש את האמת הזו, להניח בצד את המיינד הקטן שלכם ולהרשות לאינטליגנציה הגדולה-יותר להיכנס. פתחו את עצמכם אליה. הודו בבירור: "כל עוד אני מאמין שכל החלטה חייבת לגרום חיסרון או נזק למי מן הצדדים, אני יודע שאני בעיוות. אני רוצה להחזיק באמת האלוהית, שבה ההחלטות נכונות והרמוניות לכולם, ולהיות מסוגל להרגיש זאת עמוקות. אני עוד לא יכול לראות [את האמת] ולכן אני עדיין בפזב". בדרך זו אתם מכירים את העכשיו ומתייצבים מולו במלואו, אינכם בורחים ממנו, וברב אתם מייחלים בשקט להיות מוארים. השילוב של התייצבות מול העכשיו בלי מאבק בעצמכם ושל השתוקקות לאמת הגדולה-יותר יאפשר לכוח-החיים למלא אתכם במעוף [vision], בתבונה ובכוח [strength].

האם למישהו כאן יש רעיון מדוע אין באמת שום סתירה בין זכותכם המולדת להיות מאושרים לבין החובה, באותו הזמן, להיות מסוגלים לקבל אומללות עכשווית ולוותר על רצון-עצמי וחמדנות?

הערה: לעתים קרובות אנחנו לא יודעים מה טוב בשבילנו. מה שהאדם רוצה במיינד הקטן שלו עשוי שלא להיות מה שהוא רוצה באמת, אילו היה מפותח יותר.

תשובה: כן, זה נכון. יש עוד רעיונות?

הערה: אני חושב שלעתים קרובות אנחנו לא יכולים לבוא על סיפוקנו עכשיו, ברגע זה. אנחנו חסרי סבלנות ורוצים סיפוק מיידי.

תשובה: אני חושב שהעכשיו לא קשור לכך כלל.

הרצונות של העצמי הקטן והגדול יכולים להיות שונים, אך לעתים קרובות השניים זהים ומה שהעצמי הקטן רוצה אינו בהכרח שגוי. השאלה היא איך? העצמי הקטן שרוי באשליה שהוא עומד להיכחד אם רצונו לא מוגשם. הדבר יוצר פחד ורגשות שליליים נוספים. הרגשות והעמדות השליליים הם שגורמים לביטוי השגוי של העצמי הקטן, לא אופי המשאלה עצמה. אם העצמי האמיתי מביע משאלה, הוא מביע אותה ללא פחד משום שאי-הגשמה לא תיראה לו כהכחדתו. כתוצאה מכך לא ייווצרו רגשות שליליים נוספים.

בנוסף ברצוני לומר כך: הסתירה לכאורה נעוצה בכך שחובה על אדם להיות מסוגל לוותר על מה שהוא רוצה להרוויח. בויתור הזה טמונה תנועת הנשמה ההכרחית לקשר של האדם עם כוח-החיים, ולתנועת הנשמה הזו חשיבות מכרעת. טמונה בה אמת, האמת שהאושר לא יכול להגיע מאירוע או מהגשמת משאלה מסוימת. בויתור הרגוע הזה טמונים כל הרגשות תוצרי-הלוואי של האמת. בתנועת נשמה לא-הרמונית, קשר עם כוח-החיים הוא בלתי אפשרי, ותנועות נשמה הן תמיד תוצאה של עמדות. לפעמים אין לאדם אלא להתרכז בעמדות שלו בלבד, ותנועות נשמה הרמוניות כבר יתרחשו אוטומטית. פעמים אחרות, מועיל להתבונן בתנועות הנשמה עצמן ולגשת אליהן משני הכיוונים בו-זמנית. רעיונות שגויים יוצרים כולם רגשות לא-הרמוניים, דבר שיוצר תנועות נשמה מתוחות, קשוחות ונוקשות. קונספציות נאמנות לאמת יוצרות רגשות רגועים, חמימים וחיוביים ותנועות נשמה גמישות, הרמוניות, קצובות ואורגניות. לדוגמה, הפחד להיכחד אם משאלה לא מוגשמת, יוצר הכרח. בכל פעם שקיים הכרח, הוא עומד בניגוד לגלים האיטיים וההרמוניים של זרם החיים, או כוח-החיים.

ידידי היקרים, כשאתם מסתכלים עכשיו לאחור על עבודת התיב, על ההרצאות ועל ההתפתחות שלכם, תוכלו לראות שכל זה נבנה בקפידה על מנת להוביל לנקודה זו: איחוי הקונספציות המפוצלות דרך תנועות נשמה הולמות. הדבר מאפשר לכם בתורו להחזיק בידכם את התבונה, האנרגיה והשלום ללא גבול של כוח-החיים.

להיות בהרמוניה כאשר הנסיבות החיצוניות מתנהלות בהתאם לרצונכם זו לא באמת הרמוניה משום שאתם תלויים בנסיבות שמעבר לשליטתכם. אפילו אם החיים מתנהלים היטב עבורכם עכשיו, חייב לקנן בכם פחד עמוק, ואולי לא מזוהה, שלא תמיד כך יהיו פני הדברים. אבל כשאתם מבינים שיש בידכם את המשאבים הנחוצים כדי לחיות בכבוד ובכבוד-עצמי ואינכם תלויים כל-כך בשום אירוע שמחוץ לעצמכם, אתם שרויים אז באמת בהרמוניה, ואתם זוכים אז לקבל את שלכם [then you have come into your own]. אתם עושים אז שימוש בזכותכם המולדת ומתחילים לשלוט בגורלכם. אז יהיה השפע הזמין פתוח בפניכם, יעניק לכם את כל ההגשמות הרבות שאינכם יכולים אפילו לחלום עליהן, מעל ומעבר לרצון העצמי החמדן ביותר של העצמי הילדותי.

זו הסיבה לכך שגאוה, פחד, רצון עצמי, חמדנות, תלות ילדותית וסירובו של אדם לעמוד על רגליו, מייצרים תנועות נשמה שחייבות להתנהל בניגוד לאינטרס-העצמי שלו. התנאים הנוצרים מתנועות נשמה אלה מגבירים את הפחד מפני אי-הגשמה, משום שלעתים קרובות אתם מאמינים שהאירוע החיצוני, ולא העמדה שלכם, הוא שיוצר את האומללות.

אפשר להיות בקשר עם כוח-החיים עוד כשאתם באשליה, בתנאי שאתם מודעים לכך ובתנאי שאתם עומדים על עובדה זו ומביעים את רצונכם בקשר עם כוח-החיים. אז תקבלו עזרה בהסרת החסימות ותטעמו את כוח-החיים התוסס והדינאמי; כל תא באורגניזם הפיזי והרגשי שלכם יתמלא בחוויה הזו, המעוררת והשלווה כאחד. תטעמו ביטחון אמיתי, ציפייה לכל רגע, ידיעת אושר דרך תעוזה. לא צריך לחכות עד שתהיו מושלמים כדי לחוות זאת, אם אתם מסוגלים לגשת אל העצמי חסר-השלמות והמוגבל שלכם מתוך האמת שבאותו הרגע [in the truth of the moment]. בדרך זו אתם מסירים את אי-השלמויות שלכם בעילות רבה יותר מאשר על ידי מאבק בהן.

תרגול אישי וספציפי יותר של הדבר הוא התוכנית הנדרשת כעת בנתיב. שוב, שמיעת המילים בלבד, לא תספיק. בעזרת המפגשים האישיים שלכם כולכם תלמדו, צעד אחר צעד, להפנים את משמעות המילים האלה במלואן, להרגיש את האמת התוססת שקיימת בקשר עם כוח-החיים, בקשר עם העצמי האמיתי שלכם, עם אלוהים.

רובכם מוכנים [ready] עתה ללמוד לבצע את התהליך [הטכניקה] ולחיות בעכשיו במלואו. על מנת לעשות זאת יש להיות מודעים לתגובות הרגשיות ולכל הרמות הרבות שלהן. כל עוד תגובות רבות כל כך ולא-מודעות או מודעות-למחצה נותרות חבויות, אתם לא מודעים לעומקים ולמציאויות של הווייתכם. [במצב זה], כל מה שאתם חווים כאמיתי הן רק הרמות החיצוניות הרדודות, השטחיות והחומריות ביותר, בגלל חוסר מודעות גדול כל כך למה שאתם מרגישים וחושבים באמת, עד שאינכם יכולים לחיות בעכשיו. אולם חלה די התפתחות בקבוצה, ודי מודעות נרכשה, על מנת שניתן לחפש את העכשיו ולראות אותו, ניתן לכוונן את תנועות הנשמה, וקשר עם כוח-החיים הופך לאפשרי. כעת, האם יש שאלות?

שאלה: אם רוצים משהו מאוד מאוד, אבל יש פחד, גאווה ורצון עצמי, האם זהו זרם-מתנגד ואי אפשר לקבל את מה שרוצים?
תשובה: אומר זאת כך: בכל פעם שקיים זרם-לא, חייב להיות קונספט שגוי, אחרת לא יכול להיות זרם-לא. בד בבד, הקונספט השגוי יוצר פחד גאווה, רצון עצמי וכולי. במקום "להיכנס" בזרם-הלא, עמדו על נוכחותו, עמדו על העובדה שהוא מבוסס על רעיון שווא, הביעו את רצונכם בעזרה להבין את ההיבטים שהובילו למצב זה, בלי "להיכנס בו" בטירוף. זה מה שנקרא לחיות בעכשיו; זו הגישה היעילה היחידה להפרעה ולדיסהרמוניה פנימיות, דבר ששם אתכם מיד בקשר עם העצמי האמיתי שלכם, עם כוח-החיים.

שאלה: איך צריך לחשוב על אלוהים?

תשובה: אל תחשבו על אלוהים כעל אדם בצורה אנושית. חשבו על כוח עצום שיוצר כל העת חיים בדרך תכליתית. הביטו סביב ופקחו עיניים: בכל ענפי המדע תמצאו היבטים של האינטליגנציה והכוח האוניברסאליים; בכל ביטוי הטבע תמצאו אותם; באורגניזם המורכב של היצור האנושי עצמו, המנטאלי והרגשי, טמונה ההוכחה לאינטליגנציה ולכוח האלה. אלוהים הוא לא מחנך משליט משמעת; אלוהים נמצא מעבר לטוב או רע. לעתים קרובות אנשים לא יכולים לתפוס את אלוהים, משום שהם יכולים לחשוב על אלוהים רק במונחים אנושיים. בני אדם, בטרם יוכלו להגיע להבנה רחבה-יותר, צריכים קודם כל לוותר על הקונספט שלהם שאלוהים הוא משליט משמעת קטן שאותו הם רוצים וממנו הם פוחדים ואשר אמור לתפקד כתחליף הורה. הם רוצים אלוהים כזה משום שהם פוחדים מדי להתמודד עם החיים בכוחות עצמם.

כפי שציניתי שוב ושוב, בטרם תוכל להתרחש חוויית-האלוהים, כולכם חייבים ללמוד לעמוד על שתי הרגליים שלכם, ואולי להניח בצד את החיפוש [אחריו] לזמן מה. אל תכריזו "יש אלוהים" בגלל אשמה כוזבת ואי הבנה ליחסי אנוש, אם אינכם בטוחים. גם אל תכריזו "אין אלוהים", בשל השקפה מטושטשת מחוסר תקווה ובלבול אודות החיים ועצמכם. בזמן כזה בריא לומר, "אני לא יודעת/עדיין", ללא אשמה וללא התרסה. וככל שאתם מוצאים את עצמכם – וכך תמיד חייב הנתיב להתחיל – ככל שאתם מוצאים את העצמי האמיתי והמדויק שלכם, היתר יינתן לכם. היתר מגיע בעצמו. זו הבנה טבעית שמגיעה כאשר אתם לומדים את מה שעליכם לדעת על עצמכם על מנת לחיות בהצלחה. מציאת האלוהים לא יכולה להתבצע על ידי דיון בתיאוריות ברמה אינטלקטואלית. שימו בצד את הבעיות ידידי, שמרו את עצמכם פתוחים, אבל מצאו את עצמכם תחילה. זהו כל מה שמשנה. שכן אז תגיעו אל האמת מבפנים, מתוך חוויה אישית, במקום לקבל הנחות או אניגמות מתוך פחד, צייתנות, משאלות לב אשלייתיות, או התשוקה בתלות ובגמול דרך הדיפת אחריות-עצמית. למעשה, משאלות הלב האשלייתיות חייבות להתפנות, על החמדנות הילדותית יש לוותר. כל העמדות שגורמות לכם להיצמד לדימוי-אל כוזב צריכות להשתנות בטרם אפשר יהיה לחוות חוויית-אלוהים אמיתית. כל תשוקה לברוח חייבת להיעלם תחילה. או אז החוויה בנויה על סלע איתן.

ובכך, ידידים יקרים, אני מברך כל אחד ואחד מכם. עלצו בידיעה שהמציאות שלכם עצמכם מביאה אתכם לידי יחסים הרמוניים עם החיים. יותר ויותר הדבר הופך לעובדה מוכחת בחיי היומיום שלכם, לא רק לתקווה עתידית מעורפלת. המשיכו לשאוף להתייצב מול עצמכם בכנות מוחלטת; שכן, כשאתם עושים זאת, כל הדברים האחרים ניתנים לכם. היו מבורכים, כולכם, היו בשלום, היו באלוהים!

נערך על ידי ג'ודית וג'ון סאלי

למידע איך למצוא ולהשתתף בפעילויות של נתיב ההתמרה ברחבי העולם, אנא כתבו אל:

The Pathwork® Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA
Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

ההודעות הבאות נועדו להדריך אתכם בשימוש בשם Pathwork® ובחומר המובא בהרצאה זו. שם רשום לצורכי מסחר ומתן שירותים: Pathwork® (נתיב ההתמרה) הוא סימן רשום בבעלותה של The Pathwork Foundation (הקרן לנתיב ההתמרה) ואין לעשות בו שימוש בלי היתר מפורש בכתב מאת הקרן. הקרן עשויה, על פי שיקול דעתה הבלעדית, לאשר שימוש בסימן Pathwork® על ידי ארגונים או בני אדם אחרים, כגון ארגונים מסונפים וסניפים.

זכויות יוצרים: זכויות היוצרים לחומר של Pathwork Guide – המדריך לנתיב ההתמרה – הם רכוש הבלעדי של קרן Pathwork. שכפול הרצאה זו מותר רק עם עמידה בתנאים של מדיניות הסמל המסחרי וסימון המוצר וזכויות היוצרים של הקרן, אך אין לשנות או לקצר את הטקסט בשום צורה שהיא, וגם אין להסיר את סמלי זכויות היוצרים, הסימן המסחרי וסמל המוצר או כל הודעה אחרת. גביית תשלום מותרת אך ורק על עלויות השכפול וההפצה. כל אדם או ארגון העושים שימוש בסמל המסחרי של הקרן לנתיב ההתמרה נחשב כמי שהסכים לעמוד במדיניות הסמל המסחרי, סימון השירותים וזכויות היוצרים של הקרן. להשגת מידע או עותק של המדיניות, נא ליצור קשר עם הקרן.

by Eva Broch Pierrakos

© 1996 The Pathwork® Foundation (1996 Edition)